

พลังกระตุ้นทางวิชาการ

ในความเรียงบล็อกของงานวิชาการ จะมีคำถามประจำสัปดาห์เสมอว่าแตกต่างจากความน่าเบื่อ เพราะความจำเจ ซ้ำซากตรงไหน คำตอบส่วนหนึ่งคือการแสวงหารูปแบบในความซ้ำซาก ก็ สามารถสร้างอะครีนาลินได้ไม่มากนักน้อย

เพราะแม้แต่เรื่องเรียบง่ายก็มีหลักการและทฤษฎีของตน เช่น การวิจัยแบบมีส่วนร่วม มี เส้นทางที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานตามปรกติอย่างไร และใช้ทางแยกร่วมกับ quasi experiment study ในแง่มุมใด เพื่อสามารถแปลงบางส่วนเป็นการประเมินผลโครงการ

ความแปลกใหม่ในวิถีชีวิตพื้นฐาน ก็เป็นพลังกระตุ้นที่พึงหาได้ในงานวิจัยที่เรียบง่าย แต่มี ผลที่ลุ่มลึก เช่น บริการพันเทียมสำหรับวัยสูงอายุที่ศิบลานเข้าครองโลก และอาหารมือแรกในโลก สำหรับทารกหลังคลอด

สำหรับชีวิตพื้นบ้านติดดิน ปัญหาในเรื่อง**โบทูลิซึม** และ**เนื้อแกง** ก็เป็นเรื่องประจำวัน ที่ คนในเมืองไม่คุ้นเคย

เป็นภารกิจด้านสาธารณสุขที่ครอบคลุมอย่างกว้างขวาง ในโลกของโรคที่รอวันตี-เดย์ ไม่ว่าจะ **วัณโรค** **เอชไอวี** และ**เบาหวาน**

และสงวนสิทธิไว้สำหรับผู้ที่สนใจ ในคลื่นได้นำที่รอเวลาปะทะฝั่ง และกลายเป็นสึนามิ ถ้าเลือกที่จะทำลายพลังชุ่มในชุ่มวิชาการ

ไม่เชื่อก็อย่าลบลู่

นิเทศ จันทร์เสี้ยว ผนวก .